

lar. En el fons, aquest costum atàvic té molt a veure amb el nostre alt sentit de la moralitat. No compta tant el càstig, tot i la contundència, com l'escarment i l'exemplaritat.

Es veu que això ve de lluny. Si més no, de tan lluny com els ibers. A Ullastret, la nostra gran ciutat ibèrica, se sap que hi tenien traça. Ara s'han descobert un parell de cranis decapitats i travessats per un clau. Imagineu l'electricitat de la tramuntana volant per la plana, minant la voluntat freda dels claus. Eren decapitacions rituals, sembla. I que ho aprenguessin dels celtas es reconeix plausible, essent els celtas gent també molt esforçada i eficaç.

Aquesta troballa coincideix en el temps amb la devolució a l'església de Santa Coloma de Fitor de la gàbia que contenia un dels tres cranis dels bandits que —segons conta Miquel Torroella i Plaja (1858-1899) a *Cuentos que son historia* (1905)— van assaltar i assassinar el rector de l'esmentada parròquia, mossèn Joan Batlle. Això succeïa a principis del segle XIX. Un cop van localitzar els assaltants, diu la llegenda que els van detenir i executar. Posteriorment, els van decapitar i van col·locar els corresponents caps en unes gàbies de ferro, individualitzades, això sí, que van penjar a l'entorn de l'església, per si de cas a algun bandoler temerari se li acudia de repetir la gesta de les pobres testes sense cos. Un *Sleepy Hollow* casolà, no tant de Washington Irving com del mateix Torroella i Plaja. No consta,

però, que sortissin de nits a espantar carboners, peladors de suro o fadrines de màniga ampla. Dues d'aquestes gàbies es van difuminar en la memòria dels anys, però una es va perdre quan, a principis de la dècada dels setanta del passat segle, algú la va agafar i se la va guardar. Què fa algú amb una gàbia que fa temps va contenir la testa decapitada d'un bandoler? Hi ha aspiracions ben estranyes i filies difícils d'entendre. El cas és que aquesta tardor passada algú va voler retornar a Fitor la gàbia furtada, i va fer-ho a través de Lluís Molinas, amb la condició de guardar en secret la seva procedència. Lluís Molinas que, tot i ser escriptor i periodista, és home molt discret, ha guardat el secret i ha retornat la gàbia al municipi de Forallac. Tot va bé si acaba bé.

LA GARROTXA

joan sala

Comarca per la independència |

Abans de celebrar les eleccions del 25 de novembre alguns ajuntaments de poblacions de la comarca, com és el cas del de Sant Jaume de Llierca, Vall d'en Bas, Sant Feliu de Pallerols, Castellfollit de la Roca, Olot, Mieres... —hem lliurat aquest text a principis de novembre i per tant hi pot haver noves posteriors—, es van posicionar decla-

rant el seu municipi com a territori català lliure i sobirà, i van demanar que el Parlament del nostre país sotmeti a votació la declaració unilateral de sobirania nacional de Catalunya, en el menor termini possible. Una altra moció, presentada a Sant Jaume de Llierca, declarava el municipi com a «republicà» —entenent com a tal declaració la concreció dels principis de llibertat, igualtat i solidaritat—, i les banderes oficials, segons la mateixa moció, seran la senyera, la local i l'estelada fins al dia de la independència. La Vall d'en Bas demanava, a més, la creació immediata d'una hisenda pròpia i d'un banc nacional de Catalunya. Seguint aquesta tònica, el Consell Comarcal de la Garrotxa ha aprovat la mateixa moció a escala comarcal, just al cap d'un mes de la celebració de la Diada i, segons diuen, ha estat el primer ens comarcal del país a fer-ho. És evident que la majoria dels governants comarcals s'han pronunciat en una mateixa direcció.

Fan enderrocar l'ajuntament |

A Castellfollit de la Roca fa anys que tenen una forta polèmica pel nou edifici municipal que es va construir. Un veí que se sentia afectat per les obres que s'hi feien ho va denunciar. Els camins seguits a partir d'aquell fet han estat llargs i tortuosos, però finalment una sentència judicial posa punt i final a la polèmica, almenys de moment. Aquesta sentència obliga l'Ajuntament a enderrocar parcialment la nova casa

>> *Lluís Molinas, amb la gàbia de Fitor, feliçment recuperada.*

de la vila, per tal de complir amb les normes municipals vigents, que sembla que és una premissa que mai no haurien d'oblidar els governants. S'ha de reduir l'alçada 1,80 metres, a més d'alinear la construcció amb l'edifici annex, a part d'altres consideracions funcionals. Poques vegades es deu haver fet efectiva una ordre d'aquest nivell, que, a part de la imatge que projecta, comportarà quantioses despeses que s'hauran d'afrontar i que sembla que no s'haurien d'haver generat mai, i menys ara que en els ajuntaments no hi ha ni un duro, fet del qual continuament es lamenten. Ara la qüestió és encaixar i adaptar la sentència a l'obra construïda, i just s'està treballant en aquest sentit.

Reobertura del conjunt de Palera |

Per a finals de 2012 està prevista la inauguració de les obres de rehabilitació del conjunt de l'antic monestir del Sant Sepulcre de Palera, una joia del nostre art medieval. Ara es podrà visitar la basílica i no s'hauran de fer totes les llargues gestions per poder accedir a l'interior d'aquest edifici. A més, hi haurà una sala d'exposicions amb objectes i informació del monestir, i entrarà en funcionament un servei de restaurant en les mateixes dependències. Restaurar tot el conjunt i fer-lo visitable era una aspiració llargament desitjada, que sembla que finalment serà una realitat. És una excel·lent notícia, que confiem que tingui una felicitat concreció.

EL GIRONÈS *dani vivern*

Virtuosismes virtuals | El Gironès està de moda. Potser no som de marina ni de muntanya sinó tot el contrari, però hi passen —o s'hi fan— coses que arriben lluny. Per exemple, una empresa de Vilablareix ha apostat pel sector del sexe virtual, i ha posat a la venda un aparell que permet la interacció íntima via Internet, amb tecnologia 3D. No em preguntin què hi pinta exactament la tridimensionalitat perquè fa de mal explicar, i perquè —siguem francs— la majoria de vostès ja s'ho imaginin. L'invent no ha trigat gens a tenir ressò a la Xarxa, i n'apareixen comentaris, vídeos i propaganda en molts idiomes.

Sense sortir de l'entorn virtual, trobem una altra iniciativa que va de pastanagues —aquestes, d'horta—, i que s'ha generat a Bescanó en protesta per la pujada de l'IVA en l'àmbit de la cultura. La cosa consisteix a comprar per Internet les entrades al Teatre de Bescanó, però en comptes d'un tiquet s'obté una pastanaga, article al qual es carrega només un 4 % d'IVA en comptes del 21 % que arrosseguen les entrades a espectacles d'ençà de la pujada d'aquest impost. Les reivindicatives umbel·líferes procedeixen dels comerços del municipi, i l'usuari rep «de regal» una entrada que es pot imprimir des del seu ordinador. La protesta bescanonina ha estat

recollida fins i tot pel *New York Times*. Miquel Suñer, de Taiàl, també ha estat centre d'atenció a la Web per haver aconseguit la Triple Corona, un títol que es concedeix als nedadors —53 fins avui— que han completat les tres travessies d'ultra-resistència més importants del món: el canal de la Mànega, la volta a l'illa de Manhattan i el canal de Santa Caterina, a Califòrnia.

El mal va per dins | Ja es veu, doncs, que per la via virtual anem ben servits, a la comarca. És per la via fèrria on tot fa figa. Adif continua fent al parc Central —“parc” ja és només un referent, a hores d'ara— el que li dona la gana i quan li dona la gana, per a desesperació del Consistori, que es veu lligat de peus i mans per un caprici de certs polítics tan cecs com per enterrar al centre de Girona centenars de milions d'euros i l'oportunitat de racionalitzar d'una vegada el trànsit urbà a gran escala. Fa anys que alguns ho advertíem, i tot just ara la ciutadania comença a ser conscient del patafi. Ho deixo escrit perquè en quedi constància: tenim viaducte per dècades, l'estació d'autobusos continuarà sine die allà on és ara —a l'exterior, que és on ha de ser—, i esperem del poc seny que queda en actiu que la planta subterrània insensatament destinada a aquest servei s'utilitzi com a aparcament de vehicles. Ep, de pagament! Potser així, d'aquí a cinquanta anys, podrem permetre'ns fer a l'ex-parc un trosset de jardí dedicat al mestre Josep Viader.

>> The New York Times, en l'edició del 27-09-2012, es feia ressò de la proposta bescanonina de comprar cultura amb pastanagues.

Frustration and Ire in Spain, Underscored by a Carrot Rebellion

From First Business Page
like ours. We're perhaps pioneers, but I really think that other theaters will have to follow our example and find ways around this unsustainable tax."
Investors have already shown renewed doubts, demanding sharply higher interest rates to hold Spanish government debt. On Wednesday, the interest rate on Spain's 10-year bonds approached 6 percent for the first time in months, while European shares and the euro fell sharply as investors reacted to social turmoil in Spain and Greece.
On Thursday, the Rajoy government plans to present a draft budget for 2013 that is aimed at reducing Spain's deficit to 4.5 percent of gross domestic product in 2013, from a target of 8.3 percent this year. But hitting either target depends on higher tax revenue even as unemployment

A carrot costs 13 euros in advance at the theater in Bescanó, and 15 euros at the door. It is exchanged for entrance to a play. Carrots are among the foods exempt from a tax increase.

emergency fund set up by the central government to help regions meet their debt repayment obligations. Andalusia's 4.9 billion euro request means that four of Spain's 17 regions have already requested three-quarters of the 16 billion euro emergency fund the Rajoy government has set aside.
On Wednesday, Fitch, the credit ratings agency, warned that regions now faced an uphill struggle to meet Mr. Rajoy's deficit target.
"The substantial deterioration in tax revenues after the first quarter puts the chances of meeting the full-year target in doubt," Fitch said. It noted that three regions — Extremadura, Murcia and Navarra — had already exceeded this year's 1.5 percent target.
While the regions are struggling to balance their books, so too is the government in Madrid.

Autoworkers Reach Deal With Chrysler

By IAN AUSTEN

OTTAWA — Completing its negotiations with the three Detroit automakers, the Canadian Auto Workers Union said on Wednesday night that it had a tentative agreement with Chrysler Canada.
Chrysler appeared to have been the most difficult of the automakers during the negotiations which began at all three companies in mid-August. During the talks, Sergio Marchionne, Chrysler's chief executive, suggested to The Globe and Mail of Toronto that the company would not follow industry tradition and accept the same general contract terms as the Canadian units of Ford and General Motors.